

Den ærede Indenrigsminister har fremdeles Ordet for at forelægge: „Udkast til Lov, indeholdende nærmere Bestemmelser om Afholdelsen af de i Lov af 23de Januar 1862, angaaende Foranstaltninger til Huusdyr- og især Hesteavlens Fremme, foreskrevne Hingsteskuer“.

Indenrigsministeren: Jeg har her ved den Ære at forelægge: „Udkast til Lov, indeholdende nærmere Bestemmelser om Afholdelsen af de i Lov af 23de Januar 1862, angaaende Foranstaltninger til Huusdyr- og især Hesteavlens Fremme, foreskrevne Hingsteskuer“. I Loven af 23de Januar 1862 er det forudsat, at Hingsteskuer i Reglen skulle afholdes i hvert Amt, men at Ministeriet undtagelsesviis kan approbere en anden Deling af Distrikterne. Ved nærmere at overveie, hvorledes den nævnte Lov burde gennemføres, er Ministeriet kommet til den Overbeviisning, at det vilde være rigtigst, at Distrikterne for Hingsteskuerne bleve meget store, at altsaa det, som Loven forudsatte skulde være en Udbtægelse, maatte blive en Regel. I Henhold her til har man fundet det nødvendigt at udarbejde et nyt Lovudkast, som jeg her ved har den Ære at forelægge, idet jeg forøvrigt skal tillade mig at henvise til de Udkastets vedføjede Motiver.

Formanden: Forelæggelsen skeer her ved; Exemplarer af Lovudkastet skulle blive omdeelte.

Den ærede Indenrigsminister har dernæst Ordet for at forelægge: „Udkast til Lov angaaende Behandlingen af den Landsfognene paa Bornholm tillagte Andeel i Udmarksjorderne“.

Indenrigsministeren: Jeg har her ved den Ære at forelægge: „Udkast til Lov angaaende Behandlingen af den Landsfognene paa Bornholm tillagte Andeel i Udmarksjorderne“. (Det vil være det høie Thing bekjendt, at der i en Række af Aar har været Uenighed mellem Bornholms Beboere om, paa hvilken Maade den Landsfognene i sin Tid af Kongen tillagte Andeel i Udmarksjorderne skulde for-

deles blandt dem. Det er ikke hidtil lykkedes at finde den rette Maalestok for denne Fordeling, og der har i denne Anledning været ført en Proces, som er gaaet til Høiesteret, der er kommen til det Resultat, at ikke blot Gaardmændene eller Hartkornbrugerne ere berettigede til at tage Andeel i Udmarksjorderne, men ogsaa Huusmændene, Underster og deslige, altsaa de, der ingen Hartkorn have. Det er imidlertid ikke ved denne Sag blevet afgjort, i hvilket Forhold de forskjellige dertil Berettigede skulle have deres Andeel, og Regjeringen har derfor troet at burde søge, om muligt, ad Lovgivningsveien at faae Sagen ordnet. I den Anledning har den laudet tvende udsendte Mænd forhandle med Beboerne paa Bornholm, og det er derved opnaaet, at den største Deel af Sognene derovre har baade for Hartkornseiernes og for Huusmændenes Vedkommende tiltraadt de Principer, der ligge til Grund for dette Lovudkast.)

Formanden: Forelæggelsen skeer her ved; Exemplarer af Lovudkastet skulle blive omdeelte.

Den ærede Indenrigsminister har fremdeles Ordet for at forelægge: „Udkast til Lov om Forandring i de i Forordningen af 24de Januar 1844 § 14 indeholdte Bestemmelser angaaende den Godtgjørelse, som kan fordres for de Forpleiningsomkostninger, der af en Kommune anvendes paa andensteds hjemmehørende Personer m. V.“

Indenrigsministeren: Jeg har her ved den Ære at forelægge: „Udkast til Lov om Forandring i de i Forordningen af 24de Januar 1844 § 14 indeholdte Bestemmelser angaaende den Godtgjørelse, som kan fordres for de Forpleiningsomkostninger, der af en Kommune anvendes paa andensteds hjemmehørende Personer m. V.“ Den ældre Fattiglovgivning, navnlig Forordningen af 24de Januar 1844, som fastsætter det Bidrag, vedkommende Kommune har at hde til den Kommune, der midlertidig har maattet understøtte den i førstnævnte Kommune hjemmehørende Person, er i Grunden